

خیلی بیشتر منتقد و مخالف استیضاح بودند تا اصلاح طلبان. این شاید محصول وفاق ملی باشد.

◀ شما معتقدید که در آرایش سیاسی جدید نیروهای سیاسی در ایران، میانه روها از هر سو به هم نزدیک می شوند و تندروها به حاشیه می روند؟

ظاهراً باید این طور باشد. من از مجلس دهم ایده نزدیکی میانه روها را دنبال می کردم و به مجلسی ها پیشنهاد دادم در کنار فراکسیون امید و فراکسیون اصولگرایان، یک فراکسیون عقلانیت و اعتدال تشکیل دهید. خیلی مورد توجه قرار گرفت و نتیجه بی توجهی این شد که یک جریان اقلیتی که بیشتر از ۴۰ نماینده نداشت، توانست در مجلس نقش آفرینی کند. وفاق از همان زمان می توانست شکل بگیرد. حتی یادم هست به آقای لاریجانی هم به صورت غیرمستقیم همین پیشنهاد را دادم. ایشان هم کاملاً موافق بود و گفته بود بجز در باب ریاست مجلس، در بقیه موارد آمادگی این وفاق را دارم.

◀ ارزیابی های مردم عادی قاعداً با فعالان و کنشگران سیاسی متفاوت است. فکر می کنید موضع مردم در قبال ایده وفاق چیست؟ آنچه در توضیحات شما قابل تأمل است اینکه، دولت حداقل کار ناصوبی نکرده است...

بله دولت کار بدی انجام نداده است. ممکن است توقعات ما زیاده تر بوده اما دولت کار ناصوبی انجام نداده است.

◀ به نظر شما دولت توانسته آن سرمایه اجتماعی را که در زمان انتخابات و آغاز به کار داشت تقویت کند یا حداقل همان را حفظ کند؟

نه توانسته است. نه به خاطر مسأله وفاق، بلکه به خاطر موضوعات اصلی که اول معیشت مردم است دوم برآورده کردن نیازهای کوتاه مدت و سوم توسعه. ما الان از توسعه خیلی فاصله داریم و در فکر تأمین نان شب مردم هستیم.

در دیداری به آقای پزشکیان عرض کردم که اقدامات مربوط به رفع فیلترینگ و عدم ابلاغ قانون عفاف و حجاب خیلی خوب است ولی با این شرایط اقتصادی، اینها برای مردم کافی نیست.

بر اساس یک نظرسنجی اولویت حدود ۸۰ درصد مردم معیشت بوده و هست. به ایشان گفتم همه این کارها خوب است ولی اگر مسأله معیشت حل نشود، مشکلات مردم حل نمی شود. برای حل مشکل معیشت در میان مدت، رفع تحریم ها از طریق تجدید نظر در سیاست خارجی ضروری است. پایه

اصلی تحریم، غربی ها هستند. من معتقدم که الان وضع نسبتاً خوبی پیش آمده که از روابط متشنج آمریکای دوره ترامپ با بخش های مختلف جهان بهره برداری کنیم که متأسفانه نمی کنیم.

◀ منظورتان اروپا است؟

بله مذاکرات با اروپا باید خیلی جدی تر باشد. اگر چه بعضی دوستان خودمان هم می گویند اروپا کارهای نیست و باید برویم سراغ آمریکا. اما کدام آمریکا؟ آمریکایی که الان موضع رئیس جمهوری اش این است که یا یک ورق کاغذ را به اسم توافق امضا کن یا منتظر بمب باش؟ با چنین فردی می شود مذاکره کرد؟ اگر بخواهیم مذاکره کنیم مثل ژلنسکی، رئیس جمهوری اوکراین می شویم. ژلنسکی هم البته در گفت و گو با ترامپ خوب ظاهر شد اما از دل چنین مذاکره ای چیزی به دست نمی آید.

بنابراین الان بهترین موقعیت برای

نمی شود گفت با برخی حوادث مثل استیضاح همتی و استعفا ی ظریف باید حلوای وفاق را خورد! بلکه باید جدی تر دنبال کرد. همه ما مکلف هستیم به حفظ و تقویت آن. همه کسانی که دغدغه ایران و حل مشکلات مردم را دارند باید از این ایده دفاع کنند. وفاق به خاطر ایران و منافع ملی است. پس همه باید تلاش کنیم وفاق به هم نخورد

مذاکره با اروپا است، اگر چه در سه سال گذشته روابط ایران و اروپا تیره شده، اما خود ما باید جدیت بیشتری داشته باشیم برای تغییر شرایط و استفاده از وضعیت پیش آمده بین اروپا و آمریکا.

من به آقای پزشکیان عرض کردم، معیشت مردم اصل است و در میان مدت هم رفع تحریم ها مهم است ولی این را هم یادآور شدم که رفع تحریم ها ممکن است به زودی میسر نباشد. لذا پیشنهاد کردم در کوتاه مدت بروید سراغ سهمیه بندی کالاهای اساسی و توزیع عادلانه اقلام ضروری با قیمت ثابت و قابل قبول، آن هم نه به صورت پول نقد، بلکه کوپن به همه مردم و نه ۷۰ درصد و غیره که عملاً باعث افزایش نقدینگی و فساد خواهد شد. درست نظیر زمان جنگ، که امروز شرایط بدتر است.

بنابراین در پاسخ به سؤال قبلی شما باید بگویم که محبوبیت آقای پزشکیان به اندازه روزهای ابتدایی بعد از انتخابات نیست با اینکه همان موقع هم ۵۰ درصد در انتخابات شرکت نکردند. لذا معیشت و اقتصاد را باید اولویت خود قرار دهد و چون نمی تواند تحریم ها را در کوتاه مدت رفع و تجدید نظر در سیاست خارجی را عملی کند به همین دلیل پیشنهاد من اعمال سیاست سهمیه بندی کامل کالاهای اساسی از طریق توزیع کوپن و دادن سهمیه کالاهای ضروری با قیمت ثابت و قابل قبول از طریق تعاونی ها و فروشگاه های بزرگ دولتی و بخش عمومی در کوتاه مدت تا حل مسأله تحریم ها، بوده و هست.

◀ آقای مهندس شما فکر می کنید ایده وفاق که همراه بوده با واگذاری برخی مسئولیت ها به گروه های اصولگرا، آیا قدرت چانه زنی دولت یا سهم آن در

